

Pierre Reverdy

KÉSŐ ÉJSZAKA

Az éj minden színt kifakít
 Az asztalt bár körülülük
 A kupicát a kandallóra téve
 Kiürült szív a lámpa
 Év jön az évre
 Új ránc a ráncra
 Gondoltad-e vajon
 Kék négyszöget ont ki az ablak
 Bizalmasod az ajtó
 Egy búcsuzás
 A vétek bűnbánatba hajló
 Zuhanok isten áldjon
 Barátságos karok most öblükbe fogadnak
 Szemvillanás alatt látom ki poharazgat
 Moccanni sem merek
 Ott üldögél
 Kerek az asztal
 S mind emlékemben él
 Mindenkit itt marasztal
 Útra hiába kél

RAGYOGÓ NAP

Csak egy kézmozdulat
 Mint egy szárny rebbenőben
 Éledő fuvalat
 S leheletnyi redő sem
 Fodrozta vastag
 Csöndben a szólító hang
 A hajnal könnyei és ujjai a partnak
 A víz künn csobogó
 Kaptatón a kerék
 A nap kiárad
 S nem állja már az ég
 A keresztút fája hajlongva kérdez

A szemhatárra tör a robogó kocsí
Szélben szikkad jövet valamennyi fal és
Az elveszett utat a híd rejtegeti
 Mikor remeg az erdő
 S tovaröppen az éjjel
A targallyak között hol elszunnyad a füst
Utolsó szikra még
 A pilla zárul este
A menny kék huzalán
 Még fölcsivog a fecske

UTAT VESZTVE

A hamuoszlopok tövébe heveredtem
Te kúsztál ezalatt arany pilléreken
Baljós örvénybe már leszállnom lehetetlen
S mert átnőtt a halálon
Túlléptem az egen
Túlságosan gyanús seregek szökevénye
Vissza nem térhetek
Sót is dörzsöltem én orcáim redőjébe
És elhagyott helyem sem fogad vissza többé
Fürkéssz a napban
Fürkéssz a sötétben
S fürkéssz egy képtelen visszhangot önmagadban
Énedbe száműzött foljebb unt nyomaiddnál
A magasban

AZ ÜRESSÉG ÉRTELME

Leküzdendő sorok s nincs mód kihüvelyeznem
Sose-volt alakok nincs bennük értelem sem
Mert a halál
A legméltóbb díj a halál
A mérleget a test lehúzza
S a messziség furcsa körútja

Telefonon a kikötőbe fut
Indulás holnap új meddő habokra
Visszatérés kihűlt tűzhelyhez biztosan
Hamu alatt sosem csillapult szenvedéshez
Se zsarátnok se szén se szikra
Nincs fogható mi fölcsigázna még
A föld kevésbé mint az ég
A csöndnél a visszhang kevésbé
Még kevésbé ha egy tekintet lángra kap
A reménység láncszemei
Lazulnak oldódnak szétbomlanak

Rába György fordításai

Tandori Dezső

LELKEM ÚJRA, PÁRIZS...

Albert Pálnak

Felhőbe hanyatlik a rue de la Pompe –
ha nem jársz arra, semmi gond,
és úgy sincs gond, ha arra jársz,
de jót, befutót semmit se vársz.

Semmi felé és semmi felől:
futnak a lovak, ez már Auteuil –
akadálypálya. De nincs akadály,
ha az a futamod, hogy mit se várj.

1992 áprilisában